

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 63:

Forslag til folketingsbeslutning om beskyttelse af de danske kyster (kystsikring).

Af Thorkild B. Fransgaard (FRI) m.fl.
(Fremsat 11/1 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Trafikministeren (Sonja Mikkelsen):

Beslutningsforslaget lægger op til, at Folketinget opfordrer regeringen til snarest muligt at fremsætte et lovforslag, der vil medføre, at der kan oprettes et særligt råd og en særlig fond til finansiering af den nødvendige beskyttelse af de danske kyster.

I 1993 blev et næsten identisk beslutningsforslag fremsat af Fremskridtspartiet. I bemærkningerne er der foretaget nogle ændringer, men i substansen er indholdet det samme. Bemærkningerne giver ikke et mere klart billede af, hvad det er, forslagsstillerne vil, og hvad der er baggrunden for forslaget, og dertil kommer så også et par uklarheder i bemærkningerne, som jeg skal komme tilbage til senere.

I forslaget gives der udtryk for, at der i dag ikke finder en forsvarlig beskyttelse af de danske kyster sted. Det er ikke sandt. Lad mig derfor kort redegøre for lovgrundlaget og for, hvordan der i dag administreres på kystbeskyttelsesområdet.

Det gældende lovgrundlag for kystbeskyttelsesforanstaltninger er loven om kystbeskyttelse, der trådte i kraft den 1. juni 1988. Kystbeskyttelsesloven er en procedurelov, der giver anvisning på den fremgangsmåde, en amtskommune kan bringe i anvendelse med henblik på gennemførelsen af et kystbeskyttelsesansøgning.

Loven bygger på det princip, at det er vedkommende lodsejer, der selv skal bekoste anlæggets etablering og drift, og loven indeholder ingen bestemmelser om statens økonomiske medvirken. Lovgivningen har imidlertid ikke udelukket, at der i årenes løb er fastlagt retningslinjer for en aktiv og velafbalanceret politik for det offentliges økonomiske medvirken på området.

Siden 1982 har skiftende regeringer med Folketingets tilslutning fastlagt retningslinjer for statens medvirken ved løsningen af dige- og

kystbeskyttelsesopgaver. På den baggrund er alle kystbeskyttelsesforanstaltninger på den jyske vestkyst i de senere år gennemført i henhold til aftaler mellem staten, amtskommunen og kommunerne.

Kystbeskyttelsen på den jyske vestkyst forstås således, at staten ved Kystinspektoret, der besidder den største ekspertise på området, er i et nært samarbejde med de berørte amtskommuner og kommuner, herunder også med hensyn til finansieringen af den nødvendige indsats.

Ud over foranstaltninger i Ringkøbing Amt er der tale om foranstaltninger på Vestkysten i Nordjylland. Det væsentligste behov for kystbeskyttelsesforanstaltninger på den jyske vestkyst er i Ringkøbing Amt, idet Ringkøbing Amt har en samlet kyststrækning på ca. 100 km, der er udsat for en konstant risiko for væsentlig kystnedbrydning, og som præges af en række problemer med hensyn til stormflodsbeskyttelse med risiko for vandets gennembrud flere steder.

For denne kyststræknings vedkommende er forholdet det, at der siden 1983 har været indgået aftaler mellem stat, amtskommune og kystkommunerne om finansieringen af de nødvendige foranstaltninger. Senest blev der i 1998 indgået en aftale for perioden 1999-2003, hvor staten dækker ca. 60 pct. af udgifterne til de såkaldte fællesstrækninger. De 40 pct. dækkes af amtskommune og kommuner. Imidlertid er der også kyststrækninger, hvor staten bærer 100 pct. af udgifterne til kystbeskyttelse. Set under ét bærer staten ca. 80 pct. af udgifterne til kystbeskyttelse i Ringkøbing Amt. Aftalen indebærer en kystbeskyttelsesindsats, hvorved der sker en såkaldt bevarende standsning af kysttilbagerykningen på de mest udsatte strækninger og en forsvarlig tilbagerykning for de øvrige strækninger.

Med hensyn til Vestkyststrækningen i Sydjylland er hovedproblemet hensynet til beskyttelse af de lavtliggende områder mod stormflod. Det fremskudte dige ved Tønder Marsk og forstærkningerne af Ribediget er to eksempler fra midten af 1970'erne på, hvordan staten, amtskommunen og kommunerne sammen og med 60 pct.s tilskud fra staten har udført store arbejder. Staten medvirker fortsat med støtte til kystbeskyttelsesarbejder. Der ydes i konkrete tilfælde 50 pct. af udgifterne, mens resten betales af amt og kommuner.